

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7Csp/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717205955
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2017:3717205955.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Róbert Jankovský, v právnej veci žalobkyne: W. Š., C.. XX.XX.XXXX, S. U. XXXX/XXX, M. S., právne zastúpenej JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO 35 792 752, Bratislava, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO 47 233 516, Kubániho 16, Bratislava, v konaní o zaplatenie 631,74 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni sumu 631,74 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 15.6.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni súd p r i z n á v a nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 631,74 eur s príslušenstvom. Uviedla, že dňa 08.01.2015 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalobkyňa v zmluve vystupuje ako spotrebiteľ, keďže uzatvorila zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Na žalobkyňu sa preto vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. V zmysle uvedenej Zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.500,- eur, s úrokovou sadzbou 18,08 % p.a. pri RPMN-26, 13%. Úver sa zaviazal splácať 42 mesačnými splátkami po 81,99 eur. Celková čiastka splatná dlžníkom - 2.142,06 eur, schválená výška revolvingu - 1.500,- eur, poplatok pri poskytnutí úveru - 150,- eur. Poukázal na skutočnosť, že uvedená zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti. Ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. V súvislosti s uvedeným zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. Výška RPMN uvedená v predmetnej zmluve je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom. Spôsob uvedenia RPMN nekorešponduje so zákonom požadovanou formou uvedenia RPMN v spotrebiteľskej zmluve. V zmluve je uvedená RPMN zmätočným spôsobom nakoľko je v bode 5. (Údaje o požadovanom revolvingovom úvere) zmluvy uvedená iná RPMN ako v bode 6. (Údaje o schválenom revolvingovom úvere). Uvedené rozdielne výšky RPMN boli pre žalobkyňu ako spotrebiteľa nejasné a zmätočné, keďže neboli definitívne, žalobkyňa sa nemohla kvalifikovane rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. Obdobne judikoval aj Krajský súd Trenčín vo svojom rozhodnutí

sp. zn. 4Co/685/2014 z dňa 23.4.2015. kde potvrdil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, ak je v zmluve výška RPMN uvedená nezrozumiteľným a nejasným spôsobom. Vzhľadom na vyššie uvedené sa zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 v spojení s ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s vyššie uvedeným upozornila, že schválená RPMN vo výške 26,13 % uvedená v predmetnej zmluve (v bode 6. Údaj o schválenom revolvingovom úvere) nezodpovedá (v neprospech žalobcu) skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, počet a výšku splátok, pričom správne vyčíslená RPMN je vo výške 26,17 %. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyplývajú okrem iných aj nasledovné údaje: Splatnosť úveru: 42 mesiacov Výška mesačnej splátky úveru: 47,43 EUR Z toho istina: 35,71 EUR Z toho úroky: 11,72 EUR. Súčinom je možné získať údaj, z akej výšky úveru (istiny) žalovaný pri výpočte mesačnej splátky vychádzal t.j. $42 \times 35,71$ EUR a výslednou je suma zaokrúhlená na celé eurá a to 1.500,- EUR, ktorá mala byť žalovaným poskytnutá a predstavuje tak (fiktívnu) istinu, z ktorej je úver úročený. Žalobkyňa poukazuje na fakt, že jej bola poskytnutá suma 1.350,- EUR a nie schválená suma úveru vo výške 1.500,- EUR tak ako to uvádza žalovaný v Zmluvách (bod 6. Poskytnutá čiastka úveru), rovnako v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v časti - Celková výška úveru. Žalovaný tak poskytol úver vo výške 1350,- EUR t.j. znížený o 150,- EUR, ktorý predstavuje poplatok za poskytnutie úveru. Obdobným konaním veriteľov sa už zaoberal aj Súdny dvor vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a.s., tiež poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 S zo 21/2013. Vzhľadom na vyššie uvedené sa zmluvy a úvery z nich vyplývajúce považujú v zmysle ust. § 11 ods. 1 v spojení s ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

2. Ďalej poukázala na tom, že žalovaný v zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má byť zrozumiteľne informovaný o termínoch mesačnej splátky a o spôsobe započítania mesačnej splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky. V predmetnej zmluve táto náležitosť chýba. Z ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené aby sa zmluva pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti odvolávala na inú listinu napr. všeobecné obchodné podmienky alebo splátkový kalendár. Súdny v takýchto prípadoch považujú neuviedenie spôsobu započítania splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky za neprijateľnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.06.2016, sp. zn. 5Co/214/2016. Žalobkyňa má za to, že na naplnenie tejto náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch nestačí uvedenie výšky splátky tak ako uvádza žalovaný, ale je potrebné určiť aká časť splátky je poukazovaná na jednotlivé zákonom vyžadované položky. Navyše poukázala na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem iných aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

3. Predmetné zmluvy tiež nemajú ďalšie náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v zmluve jasne určená pevným dátumom, pričom nestačí, že je uvedená v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, nakoľko toto Oznámenie nemôže byť platnou súčasťou zmluvy, keďže nie je dlžníkom (žalobkyňou) podpísané. Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver zo Zmluvy je podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. (Uvedené vyplýva aj z judikatúry slovenských súdov, rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 11.04.2014, sp.zn. 20C/136/2013). Spôsobuje to bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Žalobkyňa tiež Dohodu o poskytovaní služieb, závislú na Zmluve o úvere, ktorá je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, za dohodu, ktorá je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a občianskym zákonníkom. Na základe tejto Dohody o poskytovaní služieb žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyňi služby spočívajúce v odklade splatnosti splátok, informácii o zostávajúcich záväzkoch, informácii pred splatnosťou splátky, informácii o prijatí platby, prepárovaní platby na príslušnú zmluvu, podpore call centra. Za túto službu žalovaný zinkasoval odplatu mesačne vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, ktorá predstavovala sumu 34,56 EUR mesačne, celkovo 1451,52 EUR, čo je ďalšie navýšenie nákladov spotrebiteľa o 97 %. Uvedená výška sumy nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. Poukázala na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 24.02.2016 sp. zn. I5Co/39/2016, rozhodnutie

Krajského súdu v Prešove z dňa 21.11.2012, sp. zn. 18Co/I09/20I I, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 09.08.2011 sp. zn. 10 CoE/313/2010. Názor o tom, že odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, potvrdil svojím rozhodnutím aj Najvyšší súd Slovenskej republiky číslo rozhodnutia: 8MCdo/3/2015 zo dňa 28.08.2015. Zdôraznila, že pre žalobkyňu pritom táto služba nemá žiadnu hodnotu a slúži najmä záujmom veriteľa (žalovaného), ktorý takýmto spôsobom obchádza zákon a chce získať prospech na prípadnej platobnej neschopnosti dlžníka, keďže zákon v prípade spotrebiteľa umožňuje len zákonný úrok z omeškania, a ten je v podstatne nižšej výške ako požadovaný poplatok. Takto je spotrebiteľ len zavádzaný, že dostáva nadštandardné doplnkové služby v jeho prospech.

4. Ďalej žalobkyňa namietala, že výška úrokovej sadzby uvedená v predmetných zmluvách nezodpovedá (v neprospech žalobkyne) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska ([hUD://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaie/udaiove-kategorie-sdds/urokovc-sadzbv/priemernc-urokove-mierv-z-uverov-obchodnvc-bank](http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaie/udaiove-kategorie-sdds/urokovc-sadzbv/priemernc-urokove-mierv-z-uverov-obchodnvc-bank)) bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,43 % pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci január 2015. V zmysle zmlúv je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 18,08 %, čo predstavuje takmer dvojnásobok ako je priemerná hodnota v bankách. Dohoda o výške úrokov musí byť (v zmysle rozhodovacej praxe slovenských súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.11.2014, sp. zn. 3 Co/114/2014, či rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.06.2013, sp.zn. 4 Cdo 51/2012) v súlade s ust. §39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru záverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, teda ide o neplatný právny úkon. Takýto rozpor s dobrými mravmi a neplatnosť právneho úkonu judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009. Zmluva o úvere je teda neplatná pre absenciu jej podstatnej náležitosti (dojednanie o úroku) a žalobkyňa je povinná podľa zásad o bezdôvodnom obohatení vrátiť žalovanému len poskytnutú sumu úveru. Na základe vyššie uvedeného je poskytnutý úver zo zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa mala tak povinnosť splatiť úver len do výšky istiny, ktorá sa rovná výške úveru (1.500 EUR). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preukázané, že žalovaný sa prijímaním mesačného plnenia bezdôvodne obohatil na úkor majetku žalobkyne, a to v celkovej výške 631,74,- EUR, čím naplnil základné znaky bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka.

5. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa predložila oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.01.2015, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.01.2015, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.01.2015, výpis z účtu žalobkyne za obdobie od 01.01.2017 do 31.01.2017 a predsporovú výzvu adresovanú žalovanému zo dňa 30.05.2016.

6. V horeuvedenej veci vydal tunajší súd platobný rozkaz č.k. 7Csp/100/2017-68 zo dňa 15.06.2017, ktorým v celom rozsahu vyhovel žalobe. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor s odôvodnením, na základe ktorého súd uznesením č.k. 7Csp/100/2017-81 zo dňa 28.06.2017 platobný rozkaz podľa § 267 ods. 3 C.s.p. zrušil.

7. Žalovaný v odpore žiadal žalobu zamietnuť. Namietol miestnu príslušnosť, z dôvodu, že bezdôvodné obohatenie nie je osobitným nárokom, ktorý by bol upravený spotrebiteľským právnym režimom, a posudzuje sa podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že medzi napádanými zmluvnými ustanoveniami v podanej žalobe je ustanovenie o výške RPMN, o ktorej žalobkyňa prehlasuje, že je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom, nakoľko bod 5 a bod 6 Zmluvy obsahujú rozdielny údaj o RPMN. K tomu uviedol, že ustanovenie o RPMN nie je zmluvná podmienka. Podstatné pre konanie je ustanovenie článku 2., ods. 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Údaj o RPMN sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá. Ani zákon č. 129/2010 Z.z. neurčuje, že pôjde o dohodnutý údaj, ale o vypočítaný ukazovateľ. Tento zákon určuje aj to, kedy sa tento údaj má vypočítať - v čase uzavretia zmluvy o úvere (a nie napríklad v čase podania žiadosti o úver, čo sa žalobca mylne domnieval ak vychádzal z toho, že medzi stranami sporu nedošlo k dohode o RPMN, pretože žalobca navrhol iný údaj a žalovaný v prijatí návrhu uviedol zasa iný). V súvislosti s údajom o RPMN poukázal aj na ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o

spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.05. 2008). Náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pokiaľ ide o údaj RPMN a o to, na základe čoho a kedy má byť určený, je formulovaný v predmetnej smernici nasledovne (článok 10, odstavec 2 písmeno g), podľa ktorého zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v Čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery. Na základe uvedeného tvrdí, že aj úijné právo jednoznačne určuje okamih, kedy a ako sa má určiť hodnota RPMN. Smernica výslovne uvádza, že údaj bude vypočítaný a v čase uzavretia zmluvy (teda nie že tento údaj bude dohadovaný stranami. Záver žalobkyne o tom, že by sa údaj RPMN ako údaj uvádzaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere mal dohodnúť odporuje úijnému právu a ide o porušenie článku 22 odstavec I smernice. V bode 5 formuláru žiadost' o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaná RPMN za úver, presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6 ako RPMN za úver. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu; napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Z tvrdenia žalobkyne zároveň nevyplýva zdôvodnenie tvrdenia, v čom má údaj o výške RPMN pre neho pôsobiť zmätočne a nezrozumiteľne. Poprel tiež tvrdenie o nesprávnom údaji o RPMN. Žalobkyňa neoznačila žiadny dôkaz, v zmysle ktorého by bolo možné vyvodiť záver o nesprávnom výpočte, uvádza iba neurčité tvrdenia o nemožnosti započítania poplatku za poskytnutie úveru bez odkazu na listinný dokument preukazujúci ich správnosť. Žalovaný v prílohe predkladá rozpis vzorca pre výpočet RPMN.

8. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, žalovaný uvádza, že namietané skutočnosti sú nesprávne pre rozpor s ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom požíčaní peňažných prostriedkov. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a na jej uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Pri posúdení tvrdení žalobcu uvádzaných v žalobe, teda ohľadne výšky úrokov, sú rozhodujúce tie ustanovenia (právne normy), ktoré danú otázku výslovne upravujú. Toto aplikačné pravidlo vyplýva z jednej zo základných zásad vecnej (a aj časovej) pôsobnosti právnych noriem a ktorá je vyjadrená tak, že *lex specialis derogat legi generali*. Teda špeciálne ustanovenie neguje (vylučuje) z aplikácie všeobecné ustanovenie. Uvedené súdna prax potvrdzuje opakovane (porov. uznesenie NS SR sp. zn. IM Cdo 8 /2007 kde výslovne uvádza úprava *lex generalis* sa nemôže uplatniť, ak jestvuje úprava v *lex specialis*). § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka je svojou povahou a obsahom *lex specialis*, keďže ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú v rozsahu, v akom nejaká otázka nieje (pre účely spotrebiteľských právnych vzťahov) upravená osobitne v Občianskom zákonníku. Zákomom v prípade úpravy maximálnej výšky odplaty bolo v rozhodnom čase (t. j. v čase uzavretia zmluvy) pritom ustanovenie, ktoré upravovalo maximálnu výšku odplaty. Ak by uvedená hodnota, určená na jeho základe, bola prekročená, potom by v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka nešlo o neplatný právny úkon. Dlžník z takejto zmluvy by nebol povinný platiť len úrok v rozsahu prevyšujúcom najvyššiu prípustnú hodnotu. Z toho vyplýva, že návrh na určenie neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere odporuje zákonu, a to konkrétne § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka ktorý určuje iný právny následok v prípade rozporu výšky úrokov so zákonom, než aký tvrdí žalobca. Najvyššia prípustná výška odplaty bola v čase uzatvorenia zmluvy regulovaná Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.Z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a ktorý v § 1 a ods. 1 stanovuje: „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. " Predmetné nariadenie v § 1 ods. 4 výslovne stanovuje: „Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a .sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy." Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ust. § 53 ods.

6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné, a teda predpokladom pre získanie úveru). Je potrebné podotknúť, že zákonodarca v čase uzatvorenia zmluvy reguloval celkovú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru, nie iba jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je namieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na bankovom trhu, je práve hodnota priemernej odplaty určená bankovými subjektmi. Tá bola v rozhodnom období vo výške 15,16 %, čo znamená, že povolený dvojnásobok bol zákonodarcom stanovený na 30,32 %. Nakoľko je výška odplaty či už vyjadrená ako úroková sadzba, ako aj výška RPMN nižšia, tvrdíme, že žalobcom uvádzané skutočnosti sú nedôvodné. Rozhodne nemožno prikladať nejaký význam tvrdeniu žalobcu o nesprávne vypočítanej výške RPMN, nakoľko táto, ako sme už preukázali vyššie v texte, nemá oporu v reálnom stave.

9. Žalovaný ďalej popiera obsah tvrdení žalobcu o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o revolvingovom úvere pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktoré bolo súdu predložené spolu so zmluvou a ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť, viď Čl. 7, ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Zmluva teda údaj o dobe trvania a termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. Žalovaný na základe uvedeného tvrdí, že termín konečnej splatnosti úveru je teda vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Poukázal aj na rozhodnutie Súdny dvor EU vo veci C-42/15. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je v prípade predmetných zmlúv termínom konečnej splatnosti dátum 09.07.2018 (vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi).

10. Ďalej uvádza, že zmluvy uzavreté medzi účastníkmi konania obsahujú výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Zmluvy obsahujú zákonom vyžadovanú výšku splátky (47,43 Eur) termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (42 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej aj ZoSÚ). Nad rámec toho zmluvy obsahujú aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Tvrdíme, že zmluvy jednoznačne obsahujú náležitosť aj podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Pri výklade označeného ustanovenia ZoSÚ, aký vyplýva z návrhu, a teda rozpisovaní splátky, by nebolo reálne možné vypočítať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej aj RPMN). Na podporu uvádzaného poukázal aj na odôvodnenie rozsudku č. k. 3Co/111/2014-166. Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ako to prezentuje žalobkyňa, predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v Zmluve o úvere uvádzala amortizačná tabuľka. Tou je (§ 9 ods.5 ZoSÚ) tabuľka, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady. Podotkol ale, že taký právny záver vyslovil aj Súdny dvor EU vo veci C-42/15.

11. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu týkajúce sa Dohody o poskytovaní služieb. Uvádza, že z tvrdení žalobcu nevyplýva, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov. Žalobkyňa v podanej žalobe pritom nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámila a uzavrela ju dobrovoľne. Tvrdenie, že platba je podľa danej dohody považovaná za neprijateľnú podmienku, je nepreskúmateľné, pretože okrem paušálneho tvrdenia o neprijateľnosti žaloba neobsahuje žiadne skutočnosti (a ani dôkazy na ich preukázanie) o tom, v čom sú dôvody nerovnováhy v postavení strán. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytovaní služieb je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. Predmetná odplata je cenou plnenia, čiže z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia úvaha o neprijateľnosti dojednaní o tejto odplate je vylúčená. Ani cena plnenia, a to aj v zmysle výslovného znenia smernice Rady 93/13/EHS v článku 4 odstavec 2, a ani dojednanie o nej nie sú

neprijateľnou podmienkou. Vzhľadom na vyššie uvedené je nepochybne preukázané, že služba je nepovinná, a pre jej uzatvorenie sa žalobkyňa rozhodla sama a dobrovoľne.

12. Žalovaný predložil súhrnné informácie o údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2014 a rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. 8500098686.

13. K odporu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že v tomto prípade je absolútne zrejmé, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je objektívne v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a že zákonná sankcia za takéto porušenie je bezúročnosť a bezpoplatkovosť tejto zmluvy. Právna úprava pritom neobsahuje žiadne výnimky - teda ak nastane ktorékoľvek z porušení zákona (pre ktoré je stanovená sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti), potom sa táto zákonná sankcia jednoducho musí uplatniť - bez výnimky (v žiadnom ustanovení právnej úpravy nie je uvedená akákoľvek možnosť, že ak by nastalo niektoré z porušení, tak by sa sankcia nemusela uplatniť). Túto skutočnosť nemôže a reálne ani nevie relevantne spochybníť ani samotný žalovaný - v rámci písomných podaní sa preto žalovaný snaží prostredníctvom svojich argumentov len rôznymi spôsobmi zľahčiť tieto porušenia zákona alebo vysvetliť, prečo vlastne k takému porušeniu prišlo alebo presvedčiť súd o tom, že aj napriek rozporu Zmluvy so zákonom, je podľa jeho názoru potrebné tieto skutočnosti posudzovať inak - teda vlastne žalovaný navrhuje, aby súd rozhodol v rozpore s výslovným znením právnej úpravy. Žalovaný sa takto snaží, samozrejme pre žalovaného rozumne, avšak jednoznačne účelovo a neprijateľne, odvieť pozornosť súdu od zrejmych porušení právnej úpravy a od jednoznačnej zákonnej úpravy o dôsledku porušenia zákona - bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaný sa v rámci svojej argumentácie snaží presvedčiť súd o tom, že by mal vyložiť niektoré ustanovenia Zmluvy a/alebo právnej úpravy priamo a výslovne v neprospech spotrebiteľa - teda aj v tomto prípade žalovaný navrhuje súdu postupovať v rozpore s jednou zo základných zásad právnej úpravy, ktorou je výklad právnej úpravy vždy v maximálnej možnej miere v prospech spotrebiteľa. Žalovaný sa tak isto pokúša v konaní pred súdom stavať akoby do pozície subjektu, ktorý je v tomto prípade neoprávnené a nespravodlivo napadnutý žalobcom a ktorého práva je potrebné zo strany súdu ochraňovať. K tomuto pravdepodobne ani nie je potrebné sa podrobnejšie vyjadrovať, keďže už zo samotného skutkového stavu v tejto veci je zrejmé, ako -pocitvo a transparentne" žalovaný postupuje a formuluje svoje úverové zmluvy. Toto konanie žalovaného je cieľavedomé a trvá už roky - žalovaný a jeho právny zástupcovia systematicky už roky zbierajú argumentáciu, ktorú by mohli použiť (a ktorú aj používajú) v ich prospech a snažia sa tak v čo najväčšom počte prípadov nakloniť súdy Slovenskej republiky na ich stranu s poukazovaním na pokrútené výklady inak pomerne jednoznačných právnych a skutkových stavov súdnych konaní. Žalovaný poukazuje na neexistenciu právnej normy na základe ktorej by sa žalobca mohol domáhať rozhodnutia uvedeného v petite návrhu. Jeho tvrdenie je spôsobené zrejmom nepozornosťou, nakoľko žalobca v celom návrhu uvádza právne normy, v zmysle ktorých sa domáha svojho návrhu, resp. rozhodnutia uvedeného v petite. Právny stav, ktorého sa domáha žalobca (v rámci prejudiciálneho posúdenia nároku) priamo predpokladajú právne normy, a to v prípade neplatnosti priamo Občiansky zákonník (ust. § 39), ktorý predpokladá, že právny úkon sa považuje za neplatný pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi a v prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti priamo zákon č. 129/2010 Z. z. Zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre 1 spotrebiteľov a o zmene a doplnení iných zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v rámci ustanovenia § 11 ods. 1, kde predpokladá, za akých okolností sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Teda priamo právne normy v oboch prípadoch predpokladajú, že za splnenia určitých okolností je možné konštatovať určitú právnu skutočnosť - neplatnosť alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Nakoľko v danom prípade bola podaná žaloba na plnenie, tento typ podania návrhu priamo upravuje zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v ust. § 137, čiže námietka žalovaného je v tomto prípade zjavne neodôvodnená bez opory v právnom poriadku. Okrem v žalobe uvádzaných argumentov žalobca poukazuje na fakt, že nakoľko je RPJVIN taký dôležitý údaj, ktorého nesprávne uvedenie v neprospech spotrebiteľa zákonodarca sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, jeho výpočet by mal byť dostupný a zrejvý aj pre bežného spotrebiteľa a jeho výška musí byť uvedená jednoznačne, pričom zmysle argumentácie uvedenej v žalobe skutočná istina úveru bola nižšia ako uvádza žalovaný, čo znamená, že RPMN vypočítaná správne nebola. V rámci výšky úrokovej sadzby žalobca v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že argumentácia žalovaného spojená s výškou úrokovej sadzby sa opiera o právne normy obchodného práva, no nakoľko bol medzi žalobcom a žalovaným uzatvorený zmluvný vzťah v podobe spotrebiteľského úveru (o čom nie sú žiadne pochybnosti), v prípade spotrebiteľských úverov sa jednoznačne pre úrokové sadzby aplikujú normy občianskeho práva, čo

znamená, že dohoda o výška úrokovej sadzby musí byť v súlade s §3 a §39 zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Ďalej žalobca poukázal, že žalovaný so svojimi klientmi uzatváral zmluvy o spotrebiteľských úveroch s obdobne vysokými úrokovými sadzbami. Slovenské súdy v sporoch, kde vystupoval žalovaný viackrát označili obdobne vysokú úrokovú sadzbu za neprijateľnú a v rozpore s dobrými mravmi. (Napríklad: rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 24.05.2016 sp. zn. 7C/126/2014, či rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.08.2016, sp. zn. 15Co/205/2016). Ďalej žalovaný uvádza: „ Z uvedeného vyplýva, že doba trvania zmluvy bola stanovená dátumom splatnosti poslednej splátky“. Obe povinné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti predmetného úveru) by údajne podľa vyššie uvedených tvrdení žalovaného mali byť splnené tým, že sa nachádzajú v nepodpísaných zmluvných dojednaniach prípadne by mali vyplývať z Oznámenia veriteľa o schválení Úveru dlžníkovi. V tejto súvislosti si dovoľuje poukázať na rozhodnutie Krajského súdu Košice 6Co/396/2014. Zákonodarca pri údají o termíne konečnej splatnosti vyžaduje, aby tento bol určený presným dátumom. Žalovaný poukazuje na Oznámenie o veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, pričom tento dátum je zhodný s dátumom uvedeným na splátkovom kalendári ako aj samotnej zmluve pri podpise žalovaného, no žalobca predmetnú zmluvu podpísal o niekoľko dní skôr. Z uvedených skutočností je teda evidentné, že žalovaným spomínané dokumenty, ktoré majú byť súčasťou Zmluvy a ktoré majú obsahovať termín konečnej splatnosti, boli zaslané žalobcovi až dodatočne po podpise samotnej Zmluvy žalobcom. V Zmluve sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi okrem úveru za odplatu aj revolving, pričom spôsob, akým bude revolving poskytnutý. Žalovaný zámerne inkorporoval do h nepodpísaných zmluvných dojednaní. Dojednania o revolvingu inkorporované v nepodpísaných zmluvných dojednaniach sú preto neplatné, nakoľko: v zmluve je uvedená iba výška revolvingu a ročná úroková sadzba revolvingu, spôsob vyplácania revolvingu ako aj neprimerane ohraničené možnosti vypovedania revolvingu sú uvedené v nepodpísaných zmluvných dojednaniach, žalovaný je oprávnený formou následného oznámenia zmeniť zmluvné podmienky získania revolvingu bez súhlasu Žalobcu - spotrebiteľa a neexistuje osobitná podpísaná zmluva, v ktorej by bol tento záväzok individualizovaný. Žalovaný poukazuje na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého neprijateľnou zmluvnou podmienkou nemôže byť cena plnenia, pričom sa snaží odviesť pozornosť súdu od posudzovania Dohody o poskytnutí služby, ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v celku. K neprijateľnosti takejto Dohody o poskytnutí iluzórnej služby, ktorej odplata je temer rovnako vysoká ako súhrn troch splátok úveru sa vyjadril vo svojom rozhodnutí 10Co/67/2016 Krajský súd Banská Bystrica. Dohoda o poskytnutí služby uzatvorenej spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere bola už súdom v obdobných prípadoch vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku (Okresný súd Stará Ľubovňa sp. zn. IC/125/2013 m dňa 09.01.2014). Na základe rozhodnutia súdu sa má žalovaný zdržať používania Dohody o poskytnutí služby ako bola uzatvorená aj v tomto prípade. Žalovaný napriek tomu obdobné dohody so svojimi klientmi uzatvoril a aj naďalej uzatvára. Aj na základe uvedeného by preto Dohoda o poskytnutí služby uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným mala byť vyhlásená za neplatnú. Obdobne judikoval aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí zo dňa 26.05.2016, sp. zn. 2Co/177/2015, či Krajský súd v Prešove v rozhodnutí so sp. zn. 19Co/282/2015.

14. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 04.08.2017 uviedol, že na žiadnom mieste podaného vyjadrení neuvádza povinnosť prednostnej aplikácie právnej úpravy podľa režimu obchodného práva. Túto okolnosť žalobca nesprávne zamieňa s poukazovaním žalovaného na všeobecnú úpravu zmluvy o úvere ako zmluvného typu výlučne upraveného v Obchodnom zákonníku. Vzhľadom k tomu, že úprava zmluvy o úvere je obsiahnutá v právnom poriadku v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako zákona lex generalis je zrejmosťou, že pri akomkoľvek použití výkladových pravidiel je nevyhnutné aj pri špeciálnej právnej úprave vychádzať práve z podstaty právnej regulácie, ktorou je všeobecný právny predpis. Žalovaný vo svojom vyjadrení sám odkazuje na špeciálnu právnu úpravu, ktorou je v danom prípade ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu v oblasti údajnej povinnosti rozpisovania splátky na časť istiny, úroky a iných poplatkov ako aj tvrdenie, že pripustením výkladu újinného práva by v tejto sfére došlo k tvrdeniam contra legem odkázal na naše skoršie vyjadrenia, ktorých sa okrem novouvedených skutočností pridriava v celom rozsahu. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva iná obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžadovať si tzv. amortizačnú tabuľku bi nemala žiadny význam (§ 9 ods. 5 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvných vzťahov medzi stranami sporu), keďže takáto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. To znamená, že zákonodarca by zbytočne konštruoval právo

spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku, ak by tá tiež musela byť uvedená v zmluve. Žiadny zákon platný a účinný v Slovenskej republike a rovnako ani predpis úijného práva neurčuje nejaké rozdelenie splátky. Žalobca ďalej tvrdí, že uzavretie revolvingového úveru je neplatné, lebo získanie revolvingu nemá byť, resp. možnosť jeho získania na základe uzavretej zmluvy prejavom vôle spotrebiteľa a súčasne má spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené tvrdenie popiera ako nesprávne, nakoľko žalobca bez akéhokoľvek zdôvodnenia založeného na konkrétnych skutočnostiach spochybňuje vlastný prejav vôle. Ani z podanej žaloby nevyplýva, že by pred podpisom zmluvy nevedel akú zmluvu uzatvára. čo je jej obsahom. Zdôraznil, že poskytnutie revolvingu nie je obligatórne, nakoľko v prípade nezáujmu má klient možnosť vopred vypovedať revolving (článok 9 zmluvných dojednaní), resp. požiadať o jeho stornovanie. V súvislosti s tvrdením o revolvingu poukázal na nezákonnosť tvrdenia žalobou aj z dôvodu, že v rámci výpočtov RPMN regulovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. (príloha č. 2) sa upravuje určitý špecifický mechanizmus pre výpočet uvedeného údaju napríklad pre revolvingový úver, kontokorent, kreditné karty a pod. Teda zákon sám počíta s tým, že revolvingové úvery sa bežne poskytujú a práve preto obsahuje určité osobitné pravidlá pre také prípady. Vychádzajúc z teórie racionálneho zákonodarcu platí, že ak sa stanovujú osobitné pravidlá pre takéto prípady, potom sa nielen predpokladá že nastanú, ale že sa musia aj regulovať. Zákonodarca by asi nepostupoval v súlade s uvedenými postulátmi, kedy by určil predpoklady pre výpočet RPMN. ktorá má byť súčasťou neplatnej zmluvy. Podotýkame, že ide o určovanie RPMN, a tá sa neurčuje pre podnikateľské vzťahy, ale pre spotrebiteľské (čo výrazne spochybňuje a neguje tvrdenie žalobou o revolvingových úveroch pre spotrebiteľov). Aj Európska komisia za účelom zavedenia jednotného mechanizmu výpočtu RPMN obzvlášť pre prípad opakovaných /revolvingových/ úverov, či zmlúv uzavretých na dobu neurčitú a pod. pritom vydala metodickú pomôcku pre výpočet RPMN (dostupné napríklad aj na <http://www.finance.gor.sk/Default.aspx?CatID=8244>).

15. Podľa § 180 C.s.p. súd vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu a žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.01.2015, žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.01.2015, Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.01.2015, výpisu z účtu žalobkyne za obdobie od 01.12.2015 do 31.03.2017, predsporovej výzvy adresovanú žalovanému zo dňa 30.05.2016, informácií o údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2014, rozpisu vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 13.07.2017, vyjadrenia žalovaného zo dňa 04.08.2017 a zistil nasledovný skutkový stav:

17. Na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „zmluva“) podpísanej žalobkyňou dňa 07.01.2015 a žalovaným dňa 08.01.2015 č. 8500098686 sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyňi úver vo výške 1500 eur. Žalobkyňa sa zaviazala tento splatiť v 42 mesačných splátkach po 47,43 eur (vrátane úrokov), resp. 81,99 eur (vrátane platby podľa Dohody o poskytovaní služby). Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť bola 2142,06 eur, RPMN bola stanovená na 26,13 %, ročná úroková sadzba 18,08 % a priemerná RPMN za úver 36,30 %. Taktiež bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur.

18. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. (ďalej len „zmluvné dojednania“) vyhotovené ako formulár a obsahujúce základné ustanovenia, ustanovenia o uzatvorení zmluvy a čerpaní úveru, celkovej výške úveru a RPMN, revolvingu, úrokoch za poskytnutie úveru a revolvingu, ustanovenia o zabezpečení úveru, prílohách, právach a povinnostiach dlžníka, neuskutočnení revolvingu - výpoveď, započítaní, ďalej obsahujú čestné prehlásenia dlžníka, ustanovenia o oznamovaní a doručovaní, porušení zmluvy, službách, predčasnom splatení úveru a záverečné ustanovenia.

19. V čl. 2. bode 2.1., bode 2.2. a bode 2.3 je uvedené, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a 1 rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. Veriteľ

poskytne schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o revolvingovom úvere v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy o revolvingovom úvere.

20. Z čl. 4. bode 4.1. vyplýva, že revolving je automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy a oznámenej dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa článku 2. ods. 2.2. zmluvy o revolvingovom úvere za podmienok uvedených v zmluve.

21. Podľa čl. 13 bodu 13.2 v prípade omeškania dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto zmluvy je veriteľ oprávnený predložiť platiteľovi mzdy dlžníka dohodou o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy.

22. Podľa čl. 14 bodu 14. 1 a 14. 2 služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Jednotlivé služby sú poskytované dlžníkovi na základe ním prejavenej vôle s tým, že ich poskytovanie je odplátne. Výška odplaty sa riadi sadzobníkom poplatkov.

23. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.01.2015 vyplýva, že žalobkyni bola schválená výška úveru 1500 eur so splatnosťou 42 mesiacov, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 09.02.2015 a dátum splatnosti poslednej splátky 09.07.2018. Výška mesačnej splátky predstavovala 47,43 eur z toho istina 35,71 eur a úrok 11,72 eur a výška celkovej platby na úhradu, teda mesačná splátka úveru + splátka podľa Dohody o poskytnutí služby 81,99 eur. RPMN úveru bola v oznámení uvedená 26,13 %, priemerná hodnota RPMN 36,30 %, ročná úroková sadzba 18,08 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola stanovená na 2142,06 eur.

24. Z výpisu z účtu žalobkyne za obdobie od 01.12.2015 do 31.03.2017 bolo zistené, že žalobkyňa uhradila žalovanému 26 x 81,99 eur, t.j. 2131,74 eur.

25. Strany sporu uzatvorili dňa 08.01.2015 aj Dohodu o poskytovaní služieb, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere, kde poskytovateľ má postavenie veriteľa a zákazník postavenie dlžníka. Dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Podľa čl. II uvedenej dohody sa zákazníkovi poskytuje nasledovný komplexný balíček služieb: informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom.

26. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

27. Podľa § 497 Obch. zák. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu

a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

32. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

33. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. v znení účinnom v čase omeškania ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase omeškania výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou miestnej nepríslušnosti vznesenou žalovaným v odpore proti platobnému rozkazu, na ktorú počas konania podľa § 42 C.s.p. neprihliadol, nakoľko nie je dôvodná. Žalovaný v námietke uviedol, že bezdôvodné obohatenie nie je osobitným nárokom, ktorý by bol upravený spotrebiteľským právnym režimom, a posudzuje sa podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, z uvedeného dôvodu je miestne príslušným súdom všeobecný súd žalovaného. Súd k tejto námietke uvádza, že je toho názoru, že miestna príslušnosť v tomto prípade je miestnou príslušnosťou danou na výber podľa § 19 písm. d) C.s.p. a je založená podľa adresy trvalého pobytu žalobkyne, ktorá je spotrebiteľom, nakoľko nárok uplatnený žalobou z titulu bezdôvodného obohatenia vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú je podľa nižšie uvedeného považovaná aj zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu. Z uvedeného dôvodu neobstojí tvrdenie žalovaného, že neexistuje žiadna osobitná úprava bezdôvodného obohatenia v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami, nakoľko postačuje fakt, že nárok jednej zo strán zmluvy na bezdôvodné obohatenie vyplýva zo zmluvy, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy a tento základ zmluvného vzťahu medzi stranami sporu určuje kritérium, že v danom prípade ide o spotrebiteľský spor, podľa čoho je určená aj miestna príslušnosť daná na výber podľa § 19 písm. d) C.s.p., ktorú si spotrebiteľ - žalobkyňa v tomto prípade zvolila namiesto všeobecnej miestnej príslušnosti súdu.

34. Na základe vykonaného dokazovania je nepochybné, že strany sporu uzatvorili dňa 08.01.2015 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 1500 eur a žalobkyňa sa tento zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach po 81,99 eur. Na základe uvedenej zmluvy žalovaný zaslal žalobcovi oznámenie o schválení úveru a splátkový kalendár. Taktiež strany sporu uzatvorili v uvedený deň Dohodu o poskytovaní služieb.

38. Z predloženej zmluvy nepochybné vyplýva, že predmetnou zmluvou vznikol medzi žalobkyňou a žalovaným právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s ustanoveniami § 52 a nasl. Obč. zák., nakoľko ide o typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia

zmluvy a v zmysle Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným žalobkyni túto charakteristiku spĺňa, žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol žalobcovi ako fyzickej osobe úver, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobkyňa pri uzatváraní tejto zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. že by mu bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, povolania, a z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Zo samotnej zmluvy je ďalej zrejmé, že žalobkyňa nemohla individuálne ovplyvniť jej obsah, bola už vopred pripravená na predtlačenom formulári, nakoľko sa uzavierala vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov. Súčasťou zmluvy boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné dojednania, ktoré rovnako žalobkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko taktiež boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Navyiac tieto nie sú stranami sporu o podpísané.

39. Súd skúmal zmluvu o revolvingovom úvere za účelom posúdenia nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zmluva o revolvingovom úvere je nepochybne zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy ustanovoval v § 9 podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, a to že zmluva musí okrem iného obsahovať konečnú splatnosť úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov pod následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade ich absencie. Preskúmaním zmluvy uzatvorenej stranami sporu mal súd za preukázané, že vyššie uvedené údaje v zmluve absentujú. Ako termín konečnej splatnosti je uvedený iba údaj 42 mesiacov, pričom súd má za to, že termín konečnej splatnosti musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom a nie len udalosťou závislou od vôle zmluvnej strany. Hoci termín konečnej splatnosti vyplýva z oznámenia žalovaného o schválení úveru, toto oznámenie nemožno považovať za zmluvu a nie je ani jej súčasťou. Rovnako v zmluve nie sú uvedené aká časť z každej jednotlivej splátky bude započítaná na istinu, aká časť na úroky a iné poplatky a opätovne táto skutočnosť vyplýva iba z oznámenia. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke spotrebiteľských úverov a aby súčasne nebolo možné uplatňovanie si nárokov veriteľom, ktorému neprislúchajú. Úroky sú pritom splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, možno ich však požadovať len do splatnosti dlhu. Logickým a teleologickým výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch možno dospieť k jednoznačnému záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.11.2013, č. konania 11Co/256/2013). Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) pritom zodpovedá len taký výklad ustanovenia zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom (Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 9. 8. 2011 č. k. 10Coe/313/2010). Tým, že zmluva neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 zákona, t.j. konkrétne termíny jednotlivých splátok, výšku istiny, úrokov či iných poplatkov a obsahuje len výšku jednotlivých splátok, počet splátok a termín konečnej splatnosti s tým, že ďalšie údaje sú obsiahnuté v oznámení o schválení úveru, ktorý bol spotrebiteľovi preukázateľne doručený až po podpise o úvere, je podľa názoru súdu takáto obchodná praktika neprípustná a odporujúca čestnej obchodnej praxi. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že informácie boli obsahom dokumentu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nakoľko je tiež neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona, ktoré zmluva pod sankciou neplatnosti, resp. pod sankciou straty práv veriteľa na úroky a poplatky musí obsahovať, boli spotrebiteľovi len dodatočne po podpise zmluvy doručované poštou a zároveň vyhlasované za neoddeliteľnú súčasť zmluvy bez toho, aby bol k tomu potrebný písomný súhlas druhej zmluvnej strany. Takýto postup je v rozpore aj s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

40. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 11 Co/502/2014 zo dňa 30.03.2015, v ktorom súd vyslovil, že „východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným

znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie uvedené v § 11 zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu. V zmluve dojednanej medzi účastníkmi v písomnej forme nie je dojednaná určitým a zrozumiteľným spôsobom úroková sadzba poskytnutého úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že pre túto náležitosť je predpísaná písomná forma a ide o podstatnú esenciálnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nepostačuje uvedenie RPMN, ako aj celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, keďže nie je z jej obsahu zrejmé, z akých predpokladov žalovaný pri výpočte RPMN uvedenej v zmluve vychádzal. Nemožno prijať argumentáciu žalovaného, ktorý odkázal na úverové podmienky, obsahujúce spôsob výpočtu úrovekovej sadzby, keďže táto nebola vyčíslená jasným a zrozumiteľným spôsobom, ale určuje len mechanizmus jeho výpočtu. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, ťažko formulovanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú. Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu (nález Ústavného súdu ČR z 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS/3512/11).“ Výklad a aplikácia § 11 citovaného zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z § 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona a zároveň aj v § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úverová zmluva je konsenzuálnym kontraktom a už pri uzavretí zmluvy v deň jej uzavretia bez ohľadu na deň vyplatenia úveru musia byť dohodnuté jej podstatné obsahové náležitosti. Bolo preto povinnosťou žalovaného v uzatvorenej zmluve jednoznačne a zrozumiteľne uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, a to nielen konkrétnu výšku RPMN, ale aj údaje, na základe ktorých bola táto vyčíslená. Tieto údaje sa v zmluve nenachádzajú. Z uvedeného dôvodu sa súd ďalšou argumentáciou žalovaného nezaoberal.

41. Keď teda súd dospel k záveru, že v zmluve chýbajú podstatné náležitosti vyžadované zákonom a z toho dôvodu predbežne posúdil, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, jednoznačne dospel aj k záveru, že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaný mal nárok len na vrátenie sumy poskytnutej istiny úveru, teda vo výške 1500 eur (pričom žalovaný poskytol úver znížený o 150 eur ako poplatok za poskytnutie úveru). Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa uhradila celkovo sumu 2131,74 eur (teda 26 x 81,99 eur), je nepochybné, že žalovaný sa na jej úkor obohatil o sumu 631,74 eur a je povinný ju žalobcovi vydať. Na základe uvedeného súd vyhovel žalobe v celom rozsahu a zaviazal žalovaného k zaplateniu uplatnenej sumy.

42. Súd tiež rozhodol o žalobkyňou uplatnenom príslušenstve pohľadávky a uplatnený úrok z omeškania súd posúdil podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Rozhodným dňom pre určenie výšky úroku z omeškania je 15.06.2017. Diskontná sadzba ECB bola v rozhodnej dobe určená vo výške 0 % , ktorá sa zvyšuje o 5 percentuálnych bodov. Žalobkyňa tak prislúcha úrok z omeškania v uplatnenej výške, t.j. vo výške 5 % ročne zo priznanej sumy 631,74 eur od 15.06.2017 do zaplatenia. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že úrok z omeškania uplatnený žalobkyňou je čo do základu a čo do výšky z priznanej sumy dôvodný a takto uplatnený úrok priznal žalobkyňu.

43. Žalobca v petite žaloby nežiadal určenie neplatnosti Dohody o poskytnutí služieb, na jej neplatnosť len poukazoval v odôvodnení žaloby. K tomu súd uvádza, že dohoda o poskytovaní služieb bola uzavretá v ten istý deň a pod tým istým číslom ako Zmluva o revolvingovom úvere a hoci bola uzavretá na samostatnej listine, ako samostatný právny úkon, to ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá v tom slova zmysle, že svedčí o slobodnej vôli dlžníka pristúpiť na takéto osobitné zmluvné podmienky, ako tvrdí odporca. Dohoda o poskytovaní služieb má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli samotnú Zmluvu o revolvingovom úvere, pričom dlžníkovi (žalobkyni) bola predložená na podpis spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere. Nie je zrejmé, či dlžník (žalobkyňa) pochopil význam a zmysel Dohody o poskytovaní služieb, služieb, ktoré úzko a bezprostredne súvisia so Zmluvou o revolvingovom úvere, či dlžníkovi boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie o jej obsahu. Uvedené okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvného vzťahu nemožno zneužívať k záverom o individuálnom vyjednaní - že dlžník mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na uzavretie aj tejto Dohody o poskytovaní služieb. Z uvedeného dôvodu možno považovať túto dohodu za neprijateľnú zmluvnú podmienku tak ako uvádza žalobkyňa.

44. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 C.s.p. a žalobkyni ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva v rozsahu 100 % proti žalovanému ako strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.